

der fulgte umiddelbart efter Toldloven af 1908 med de i denne indeholdte betydelige Nedsættelser og Omlægninger af Finanstoldsatserne, hvis Virkninger ikke have svaret til de til Grund lagte Beregninger. Det synes af den Grund Mindretallet urigtigt at ville tilvejebringe nogen Del af det derved for Statskassen opstaaede Tab ved at forhøje den direkte Beskatning og endog til et Punkt, som Finansministeren gentagende har betegnet som Grænsen for, hvor langt man i det hele taget tør gaa. Hertil kommer nu, at Mindretallet ikke føler sig overbevist om, at det skulde være nødvendigt at tilvejebringe det Beløb, som søges tilvejebragt ved denne Forhøjelse. Nu, da Finansaaret 1911—12 er udløbet, viser det sig nemlig, at det allerede ved de indirekte Afgifter, ved Udbytte af Statsaktiverne og ved Arveafgift har bragt Staten en Indtægt, der er ca. 4 Millioner Kr. udover, hvad der for Finansaaret 1912—13 er budgetteret. Dernæst tør det betragtes som ubestrideligt godtgjort i det Tidsrum, der er forløbet siden Fremsettelsen af nærværende Forslag i Oktober i Fjor, at de for den nuværende Ligning gældende Forskrifter aabne Adgang for en Slaphed i Skatteansættelserne — hvor Talen ikke er om faste eller let paa-viselige Indtægter —, der har bevirket et betydeligt aarligt Indtægtstab for Statskassen. At raade Bod herpaa har været Mindretallets Opgave ved en Række Forslag til omfattende Ændringer i den Henseende, og Mindretallet tror, at en væsentlig Del af det Beløb, der forventes ved Forhøjelse af Skatten, vil indvindes uden Forhøjelse, hvis disse Ændringsforslag vedtages, saa at disse forbedrede Ligningsregler i Forbindelse med den indtraadte Fremgang i Statens Indtægter og med forhøjet Skat af Øl, Brændevin og Cigaretter vil kunne tilvejebringe den nødvendige Balance i Statens Hus-holdning. Mindretallet ønsker i denne Forbindelse at henvise til det urimelige i fremdeles til Stats-Laanefonden — som i de forløbne Aar er vokset fra 30 til henved 40 Millioner Kr. — som Renter at

henlægge et aarligt voksende Beløb — for 1912—13 1,262,000 Kr. —, som Fonden ikke har Brug for til Opfyldelse af de den paa-lagte Forpligtelser, paa samme Tid, som Statskassen er i Trang for Indtægter.

At en Forhøjelse i den direkte Statskat vilde blive meget følelig for Befolkningen, kan slet ikke betvivles, naar man betænker, i hvilken Grad de høje og stadigt voksende personlige kommunale Skatter allerede tyngte paa den.

Mindretallets Forslag gaar da ud paa, at man nu hører op med at forhøje den direkte personlige Skat til Staten og lader yderligere direkte Skat være beholdt Kommunerne, der jo ikke som Staten have anden Udvej til deres Raadighed, naar de trænge til større Indtægter. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 1, der tillige gaar ud paa, at „Forsvarsskatten“ af 1909 fremtidig skal opføres særskilt som Tillægsskat, hvad man af flere Grunde finder meget ønskeligt.

Hvad i øvrigt Ændringsforslagene — der fremsættes af et *Flertal*, idet *Hey* slutter sig til dem — angaar, bemærkes følgende:

Ændringen under Nr. 2 giver en Definition af Begrebet „Selskab med begrænset Ansvar“.

Nr. 3 tilsigter at fastholde Skattepligten for de Foreninger, som ere Skatteydere efter den nuværende Lov, men som formentlig kun ved en Forglemmelse ere blevne forbigaaede i det nuværende Lovforslag.

Nr. 4. Redaktionel Følge af det foregaaende.

Nr. 5. Herefter blive samtlige Spare- og Laanekasser skattepligtige.

Nr. 6 giver en hidtil savnet Regel for, hvorledes den skattepligtige Indkomst skal beregnes for Selskaber og Foreninger.

Nr. 7 tydeliggør Bestemmelsen om, hvad der ikke skal behandles som Indtægtsforøgelse eller Indtægtstab, men som Formueforøgelse eller Formuetab.

Nr. 8. Forslaget stillet, da det paa-gældende Stykke er ganske unødvendigt og kun kan bidrage til Misforstaaelse.